

ACCIO

Els arribistes no són republicans, ni monàrquics, ni comunistes. Son arribistes

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

Es necessari actuar

Els esdeveniments d'aquests dies acaben de refermar la necessitat que temps enrera senyalavem de que tots els elements liberals s'unissin per fer front als enemics de la llibertat. Els enemics de la República de tots indrets fan el front únic per abatre-la. Uns amb diners, altres amb propagandes demagògiques explotant la ignorància i la bona fe i el malestar de les classes treballadores. Els idealistes de bona fe de consciència honrada, també s'en ressenten de la demagògia d'alguns companys llurs que més que demagogs semblen interessats.

Cal doncs que tots els aimants de la llibertat s'agrupin, que s'afilin en qualsevol dels grups polítics liberals que tenim a Badalona. Que cada qual vagi on la consciència li digui que s'hi ha de trobar millor, però que s'agrupi, que aportí el seu esforç, petit o gran en l'obra meritoria i humaníssima de la reorganització del nostre país en sentit francament liberal i democràtic, allunyat de coses que tal vegada amb el temps puguin realitzar-se però que avui més que impossible són inconvenients per l'opressió i malestar en que ens enbolcallaria a gratient, sense cap fi pràctic, la nostra manca de preparació per a coses que de tant grans semblen irrealitzables. No és possible aixecar un gran edifici damunt de fonaments de sorra, amb garantia de seguretat. El més probable seria que s'escorreria i ens aixafés a tots. Cada cosa té el seu ritme. Les coses s'han de fer seguint el seu pas.

Agrupeu-vos tots, però sobretot, en escullir grup que no us guiï pas un esperit de capelleta que cauria en els mateixos vicis dels partits monàrquics governants de la pre-dictadura.

Després parlamentaran els grups. No obstant, avans serà necessari eliminar totalment tots aquells individus que no palesin una bona fe, tots aquells que milten per satisfer vanitats o desitjos inconfessables, que aquests no son liberals i ni que estiguessin cent anys volguent-ho ésser ho serien.

Npsaltres, per la nostra part, brindem el

Un decret important

La «Gaceta de Madrid» del dia 24 publica el decret complimentant el disposat per l'article 26 de la vigent Constitució dissolent les ordres religioses que hagin formulat el quart vot.

Molt s'havia discutit i dubtat de que mai sortís aquest decret, fins arribar a titllar de feble aquest govern. Nosaltres en quant a la dissolució trobem justificada aquesta mesura. No per esperit antireligiós (que no el tenim) ni tant sols com a liberals i democràtics sino com a ciutadans d'un poble lliure que no admet la intromissió d'un estat dintre d'un altre estat que no admet la medialització del seu poder per un altre d'extranger. Bé prou que hem foragitat el que teniem dintre de poder extranger per no acceptar-ne cap més. Entenem que és inadmissible que un ciutadà acati dos poders distints. O espanyols o «vaticans». Aquesta es la qüestió. No val a parlar d'espiritualitat que el patriotisme n'esta saturat.

Per creure-ho interessant, copiem del que diu «Luz», el periòdic madrileny de més respecte, referent aquest assumpte. Llegiu:

«La Orden más española?»

«He visto que en alguna parte se ha hablado, con este motivo, «de la Orden más española». Habría mucho que decir a este

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres. — Sant Llorenç, 58 i Passatge Mercat, 7. — Telèfon 365

nostre Centre que està adherit al Partit d'Esquerra Republicana quins principis bàsics dona sol·lucions que no poden ésser superades sense perill de caure en la demagogia.

propósito. Prescindiendo del acto definitivo de Carlos III, el emperador Carlos V, el gran campeón del catolicismo en Europa, era absolutamente desafecto a la Compañía de Jesús. I su hijo el archipiadoso monarca Felipe II, tuvo con la Compañía muy serias diferencias. Contra ella protestaron desde el primer momento el arzobispo de Valencia Santo Tomás de Villanueva y el gran teólogo Melchor Cano. El P. Mariana, asimismo, significó bien acusadamente su hostilidad, y la santa española por exelencia, la santa castellana, Santa Teresa de Jesús, tuvo con los jesuitas los más serios tropiezos de su larga vida de creacion religiosa. De estos resentimientos de Santa Teresa participaba San Juan de la Cruz... Y este mismo estado de ánimo de la espiritualidad religiosa más fina de España era el de la conciencia religiosa europea más selecta. La Compañía con sus doctrinas del poder cercano, la gracia suficiente, la opinión probable (el probabilismo), la dirección de la intención, la restricción mental, etc., había llegado a poner en circulación una moral, y sobre todo una moral política peligrosísima para los Estados».

La Compañía era ilegal

«La famosa pragmática sanción de Carlos III no fué un acto aislado, sino un acto gobierno, hecho necesario por la situación de política de Europa, como lo demuestra la simultaneidad de actos análogos, en Francia, Portugal y otros países. En la bula de extinción de la Compañía, de Clemente XIV, se enumera la serie de querellas de la Compañía, no ya con otras instituciones del catolicismo y con soberanos temporales, sino con los mismos Pontífices. Por cierto que la pragmática sanción de Carlos III no fué derogada nunca. La Compañía de Jesús, a la que el mismo Concordato último no se refiere para nada, vivía en España al margen de la ley. La República, pues, sin necesidad de la Constitución, ni del precepto ahora aplicado, hubiera podido disolver jurídicamente a la Compañía de Jesús, aplicando la legislación tradicional. El modo como se ha procedido evidencia el absoluto respeto a la ley de esta democracia republicana, tan

CINEMA ZORRILLA

Dies, 30 dissabte i diumenge, 31

ACTUALITATS SONORES

Mío serás

per J. Mac Donald (sonora)

Los puños de Tom Tyler

pel·lícula muda

Dibuixos sonors

Teatre Guimerà-Picard Cinema

Dissabte, 30 i diumenge, 31 gen.

Me voy a París

(comèdia sonora)

FATALIDAD

(sonora)

Juega en las alturas

dibuixos sonors

Revista Paramount Sonora

CINEMA NOU

Dies 30 i 31, dissabte i diumenge

Esclavas de la moda

parlada en espanyol per Carme Labarreit, Juli Peña, Blanca de Castejón i Ralph Navarro

La torre misteriosa

(sonora)

Dibuixos animats sonors

CINEMA VICTORIA

Dies 30 i 31 de Gener de 1932

La dama atrevida

en espanyol

¿Quién le diría!...

sincronitzada

Día de carreras

dibuixos sonors

Noticiari Fox sonor